

Podarunki

dla

jeńców wojennych w Rosyi.

Rodziny naszych jeńców w Rosyi odczuwały pełne olawy troski, że żyją oni w biedzie i niedostatku, lecz nie było pewnego sposobu znielenienia do nich drogi. Po długich rokowaniach udało się to wreszcie w ostatnich dniach.

Rząd rosyjski oddał do rozporządzenia porągnięcia pośpieszne dla podarunków. Pośpiegami tym towarzyszą zastępcy szwedzkiego Czerwonego Krzyża, którzy łączą z Amerykanami i zastępcami rosyjskiego Czerwonego Krzyża dokonają na miejscu rozdzielania podarunków. Uczyniono więc wszystko co możliwe, by podarunki dostały się niezawodnie do rąk jeńców wojennych.

Nasz Rząd skorzystał zaraz z tej sposobności: już jadą ku wschodowi, pod pewną strażą, całe porągnięcia kolejowe, pełne najpotrzebniejszych przedmiotów, a także liczne zasoby stoją w pogotowiu.

Także w następnych miesiącach odcyjda dalsze porągnięcia kolejowe.

Lecz nie tylko Państwo, również serce narodu, miłość rodziców, żon i dzieci, pragnie wziąć udział w dziele pomocy. Lecz tylko porządek prowadzi do celu, tylko ten dopomaga, kto oddaje bezwzględnie rzeczy oznaczone i dopuszczalne, ustanowionym w tym celu instytucjom. Jakkolwiek byłoby najlepiej, by każdy podarunek doszedł do rąk tego, przy kim są nasze myśli, jest to jednak niemożliwe. Dlatego też nie można przyjmować podarunków, przeznaczonych dla wymienionych po nazwisku jeńców. Wszyscy jednak dać powinni, by każdy coś otrzymał. Zima stoi u wrót, więc największy pośpiech jest konieczny.

Dary w pieniądzu należy przesyłać do Urzędu opieki wojennej, Wiedeń, IX., Berggasse 16, z oznaczeniem: „Podarunki dla jeńców wojennych w Rosyi.”

Dopuszczalne są następujące podarunki (tylko w nowym stanie): ciepłe koszule, ciepła białozna spodnia, wełniane pończochy, robione na drutach kamizelki lub o ile możliwe zaciśnione u szyi swetry, ciepłe rękawiczki, napulniki, ochraniacze na głowę, napiersniki, ochraniacze kolan, opaski, szale, chustki do nosa (bez żadnych obrazków), ręczniki, szelki bez gumy, mydło, szczoteczki do zębów, grzeblenie, środki przeciw pasożytom.

Dołączanie innych przedmiotów jest zakazane i doprowadziłoby tylko do zatrzymania całego transportu!

Podarunki przyjmują: miejsce zbiorowe Urzędu opieki wojennej i związku Czerwonego Krzyża; a gdzie ich niema, Zwierzchności guimne. Instytucje te odesła oddane im przedmioty z możliwie największym pośpiechem do Urzędu opieki wojennej w Wiedniu, IX., Berggasse 16, gdzie nastąpi przesortowanie w jednokowej skrzyni o możliwie podobnej zawartości.

Podpisujące te odczyt zwracają się także do producentów i fabrykantów z prośbą o obfite dary. Ci ofiarodawcy będą wymienieni publicznie.

C. i k. Ministerstwo wojny, Urząd opieki wojennej:

Jan Löbl, M. p. p. wtr.

Komitet austriackiego Czerwonego Krzyża opieki dla jeńców wojennych:

Marek br. Spiegelfeld,

h. Namysłatik i Tajny Hater.

Przesyłki pocztowe, przeznaczone dla Urzędu opieki wojennej, grupa VIII, Wiedeń, dzielnica IX., Berggasse 16, są wolne od opłaty pocztowej, o ile są oznaczone na listach przesyłkowych i na stronie adresowej puzeczki, jako: „Podarunki na cele opieki wojennej”.

Podarunki dla jeńców wojennych będą — w razie nadania ich, jako zwykła posyłka towarowa — bezpłatnie przewożone na kolejach państwowych i prywatnych, utrzymywanych w ruchu przez Państwo, jeśli się je przesyła do Urzędu opieki wojennej, Wiedeń, IX., Berggasse 16, jako odbiorcy i oznaczy na liście przewozowym przy podaniu zawartości, jako: „Podarunki dla jeńców wojennych”.